

Sint Martinus

Parochieblad van de Oud-Katholieke parochie voor Groningen, Friesland, Drenthe en de Noordoostpolder

Jaargang 41 nr. 1

PASEN 2015

Het parochieblad verschijnt vier keer per jaar:

nr. 1 Vasten / Pasen

nr. 2 Zomer

nr. 3 Herfst

nr. 4 Advent / Kerst

Het volgende nummer verschijnt in juni

De redactie sluit op 15 mei 2015.

Redactieadres

Witte de Withstraat 2A

9726 EC Groningen

email: redactie@groningen.okkn.nl

Abonnementen

Het parochieblad is een uitgave die kosteloos wordt verstrekt aan leden, gastleden en belangstellenden. Als u zou willen bijdragen in de kosten van het parochieblad, dan zijn giften van harte welkom op de bankrekening van de parochie, o.v.v.: bijdrage parochieblad.

Adreswijzigingen

Uw wensen aangaande adressering van dit parochieblad kunt u sturen naar onze secretaris.

Advertenties

Het parochieblad kent een brede verspreiding in de noordelijke provincies, maar ook in de rest van Nederland. Daarom is dit blad een ideale plek om op een betaalbare manier te adverteren. U kunt ook in dit blad adverteren. Neem daartoe contact op met de redactie voor de mogelijkheden en de prijzen. Familieberichten van parochianen, gastleden en belangstellenden kunnen kosteloos worden geplaatst.

WWW

De parochie is ook te vinden op het web.

Kijkt u op onze websites voor Groningen en Friesland op:

www.groningen.okkn.nl

www.friesland.okkn.nl

Bij de voorkant

Palmzondag 2014

Agenda.....	1
Vastengroet.....	2
Wat kost een kerkdienst?.....	4
Gezocht/gevonden.....	5
Diensten van schrift en gebed.....	6
Grijze luchten.....	8
Internationale Werkweek oud-katholieke spiritualiteit.....	9
Van Kanaän en Jeruzalem.....	10
High tea in Leeuwarden!.....	12
Wat is dit nu?.....	14
Bloemen voor Goede Vrijdag.....	15
Charles Taylor.....	16
Kooksels en baksels uit de pastorie.....	18
Vieringen.....	19

Agenda

- dinsdag 10 maart 18.30 gespreksavond met maaltijd in Groningen
- zondag 15 maart na de viering lezing over vasten door de geschiedenis heen
- maandag 16 maart 19.30 gespreksavond in Leeuwarden
- zaterdag 28 maart 15.00 versieren palmpaasstocken in parochiezaal
- dinsdag 31 maart 20.00 lezing in de RK kathedraal over Paastridium
- zondag 5 april 10.30 viering en paaslunch met de Anglicanen
- dinsdag 28 april 20.00 lezing in RK kathedraal over breuk Rome – Utrecht
- zondag 24 mei 10.30 Pinksteren door Anglicanen, met medewerking van ons

Bisschoppelijke groet bij het begin van de 40-dagentijd 2015

'Zie, nú is het de tijd van het welbehagen, nú is het de dag der zaligheid' (2 Kor. 6, 2).

Zusters en broeders,

Met deze woorden roept de apostel Paulus de christenen van Korinthe op om zich te laten verzoenen met God. Aan zijn woorden gaat een citaat vooraf uit de profetie van Jesaja, waar deze het moedeloze volk van Israël de komende bevrijding in het vooruitzicht stelde. En niet alleen Israël zelf zou worden bevrijd uit de ballingschap in Babel, maar van heinde en verre zouden volkeren optrekken naar Gods heilige berg in Sion. Paulus past dit beeld nu toe op de roeping van de christelijke gemeente: zij moet een licht der volkeren zijn, om Gods heerlijkheid te verkondigen en zijn koningschap uit te roepen. En hoe moet de christelijke gemeente dat doen? Paulus somt een hele waslijst gedragskenmerken van de gemeente op. Wat aan die kenmerken opvalt is niet dat ze zich hoefden uit te putten in goede werken, maar eerder het tegenovergestelde: ze moesten zich onder allerlei benarde omstandigheden geduldig opstellen. De verlossing die de Heer God bij monde van de profeet Jesaja had beloofd, was immers werkelijkheid geworden in de opstanding van Jezus Christus uit de dood.

Hoewel er ook in onze tijd vele christenen zijn, die onder vervolging en geweld te lijden hebben, zijn de benarde omstandigheden waaronder de christenen van Korinthe te lijden hadden, niet direct de onze. Christenen in de westerse wereld lijden misschien niet onder gevangenschap of vervolging, maar wel onder andere dingen. Als de godsdienst in het algemeen in onze tijd in het nieuws komt, is dat meestal niet positief. Er wordt in de naam van een god geweld gepleegd

tegen mensen die een andere god dienen of die zich anders gedragen. De uitzichtloze situatie in Syrië duurt voort, verbreidt zich naar andere gebieden en leidt tot aanslagen in het westen. De reacties daarop tonen ondanks terechte protestacties vooral onze onmacht: moeten we met tegengeweld dat geweld tegengaan of moeten we juist de dialoog aangaan om te begrijpen waar dat geweld vandaan komt? Of moeten we – zoals ook gehoord wordt – maar toegeven, dat elke godsdienst tot geweld leidt en je je daarom maar het beste als atheïst kunt opstellen?

Die laatste mogelijkheid is voor christenen geen optie. Hoewel je moeite moet doen om het christelijk geloof te leren en in praktijk te brengen, is dat geloof uiteindelijk niet onze verdienste of prestatie, maar een geschenk van God. We kunnen niet anders dan die uitnodiging aannemen en gehoor geven aan zijn aanbod, omdat het ons richting geeft in ons leven, omdat het de basis is van onze moraal en ethiek, en omdat het ons een doel in het vooruitzicht stelt: Gods heerschappij op aarde, de wereld van gerechtigheid en vrede. Als we dat zouden loslaten, zouden we feitelijk te kennen geven dat er geen zin in ons leven is, anders dan de oppervlakkige pleziertjes die iedereen wel eens meemaakt. Maar erger nog: al die mensen die geen deel van leven hebben en anoniem ergens op een slagveld of in armoede op een vuilnisbelt sterven – wie doet die recht, als God hun namen niet in de palm van zijn hand geschreven heeft?

Moeten we dan geweld gebruiken om erger te voorkomen? Ook daarbij kun je grote vraagtekens zetten. Waren het geen westerse wapens waarmee aanvankelijk

het verzet tegen de Russische aanwezigheid in Afghanistan werd gesteund, maar die zich later op 9/11 tegen datzelfde westen keerden? En zijn het niet de westerse wapens die aanvankelijk het verzet tegen de regimes in Irak en Syrië moesten steunen en die nu in handen van IS zijn? Misschien is het tijd voor een nieuwe kritische bezinning op de wapenindustrie, zoals die ook plaatsvond na het vreselijke geweld dat honderd jaar geleden de Eerste Wereldoorlog met zich had meegebracht, maar die destijds helaas niet is doorgezet.

Paulus' woorden aan de Korinthiërs lijken op te roepen tot een passieve houding, alsof je alles wat je aan narigheid overkomt maar geduldig moet verdragen. Toch is dat maar schijn. Want hij spreekt wel degelijk over wapens, zoals hij ook in zijn brief aan de christenen van Efese doet (Ef. 6, 14-18). Maar het gaat dan om de wapens van het geloof: het harnas der gerechtigheid, het schild van het geloof, de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is het woord van God. Deze wapens verdedigen tegen de aanval van de vijand. En misschien wel het sterkste wapen is het gebed: 'bidt altijd in de Geest met aanhoudend bidden en smeken en

waakt daarbij met alle volharding en gebed voor alle heiligen.'

Met de vastentijd die we dezer dagen beginnen, bereiden we ons voor op het paasfeest, de viering van de opstanding van Jezus Christus uit de dood. We gedenken dat ook de Zoon van God door de religieuze en politieke machthebbers van zijn tijd geweld werd aangedaan. Hij reageerde daarop in de zin van Paulus: met geduld en verdraagzaamheid, in de overtuiging dat zijn leven geborgen was bij God. Ondanks de weerstand die hij ondervond, bleef hij het koningschap van de Heer God verkondigen, bleef hij mensen genezen en bleef hij bevrijding brengen aan wie gevangen zaten in de macht van de dood. Zelfs in zijn grootste verlatenheid aan het kruis riep hij nog zijn God aan. Zijn opstanding uit de dood is voor ons het uiterste teken, dat dat vertrouwen op God die de machteloze recht doet en bevrijding brengt, de dood overwint.

We wensen u een gezegende vastentijd toe.

Utrecht en Haarlem, 8 februari 2015

Joris Vercammen, aartsbisschop van Utrecht

Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem

Wat kost een kerkdienst?

U krijgt binnenkort weer de oproep om bij te dragen aan de actie 'Kerkbalans' thuisgestuurd. In deze tijden van crisis en financiële moeilijkheden bij veel goede doelen elk jaar weer een lastige afweging. Als norm hanteert de landelijke kerk 3% van ons inkomen, dat is een te missen maar best wel groot bedrag. Maar wat kost het om een kerk draaiende te houden? Wat kost een kerkdienst nou eigenlijk?

Om te beginnen is er een pastoor nodig, zonder voorganger immers geen dienst. Naast zijn of haar fysieke aanwezigheid gedurende de viering komt er ook voorbereiding bij kijken. In totaal dus zo'n 12 uur pastoor per dienst. De pastoor kost per uur zo'n 60 euro dus in totaal 720 euro per dienst.

Om de dienst muzikaal te ondersteunen is er gelukkig elke dienst een organist bij, als blijk van dank ontvangt zij 20 euro per dienst en voor de afstemming van welke gezangen gespeeld gaan worden is er voor elke viering een liturgie-overleg waarvoor de parochie reiskosten bijdraagt (10 euro per keer).

Er worden voor elke viering kopieën gemaakt van de liturgiebriefjes en voor in de bezoekersmappen worden kopieën gemaakt van de gezangen, in totaal zo'n 5 euro per dienst.

Daarnaast moet het gebouw natuurlijk worden verlicht en verwarmd, per maand betalen we 108 euro voor gas en licht, uitgaande van 4 vieringen in de maand (met die van de Anglicanen erbij) en elke week diverse activiteiten op de avonden komt dat uit op zo'n 10 euro per dienst.

Na afloop kletsen we graag nog even bij onder het genot van een kopje koffie of thee, het liefst met een koekje erbij (of

twee, of drie...). De kosten daarvan zijn gering maar moeten wel ergens van worden betaald. Per viering worden er zo'n 3 kannen koffie en 1 kan thee gezet, waaruit per kan zo'n 15 kopjes worden geschonken. Een kopje koffie kost ca. 15 cent en een kopje thee zo'n 10 cent, in totaal kom je dan per dienst uit op zo'n 8 euro voor koffie en thee. Daarnaast nog zo'n 2 euro voor de koekjes.

Alles bij elkaar optellend kom ik dan uit op 775 euro per dienst. Gemiddeld zijn er dertig vieringen per jaar met gemiddeld zo'n dertig kerkgangers. Dat betekent dat alleen al voor de kerkdiensten gedurende het jaar een bedrag van 23.250 euro nodig is, alle andere activiteiten moeten daarnaast ook nog worden betaald. Hierbij is ook nog niet meegerekend wat we moeten gaan aflossen voor het gebouw.

Als kleine kerk hebben we het nadeel dat dit bedrag door een relatief kleine groep mensen moet worden binnengebracht. Gelukkig heeft het ook zeker voordelen om een kleine kerk te zijn en ik zou het niet willen missen, maar dan moeten we wel met z'n allen de schouders eronder zetten en ons steentje bijdragen. De beleving van een mooie kerkdienst is toch eigenlijk onbetaalbaar?

Astrid Zomervrucht

Gezocht

Het kerkbestuur zoekt een enthousiaste man/vrouw die op vrijwillige basis het aanspreekpunt wil zijn binnen onze parochie voor alle diaconale activiteiten. Wij zoeken iemand – het liefst uit de stad Groningen – die de vinger aan de pols kan houden en als het ware de oren en ogen van de parochie kan zijn op diaconaal gebied. Te denken valt aan contacten met organisaties als de Voedselbank en Open Hof (o.a. het bijwonen van de Algemene Ledenvergaderingen namens onze parochie).

Het kerkbestuur zoekt een enthousiaste man/vrouw die wil meedenken over de organisatie van de parochiedag. De parochiedag staat gepland op zondag 23 augustus. Het plan is om een bezoek te brengen aan onze buurparochie in Hengelo. Verder is de invulling van de dag nog open. Aanmeldingen graag zo snel mogelijk bij het kerkbestuur.

Gevonden

In Groningen zijn er twee lege voedselbanktassen gevonden. De voedselbank Groningen zou ze graag gevuld terug zien met houdbare levensmiddelen, luiers en baby voeding.

Tevens zijn er in Leeuwarden twee lege koffers gevonden. De kledingwinkel ViaVia in Leeuwarden zou ze graag gevuld terug zien, zodat mensen die afhankelijk zijn van de voedselbank daar met korting aan kleding kunnen komen.

Diensten van schrift en gebed: een noodzakelijk kwaad?

Laten we er geen doekjes om winden: diensten van Schrift en gebed zijn niet erg in trek. Je mag blij zijn als de helft van het gebruikelijke aantal kerkgangers komt opdaven. De meesten blijven weg zonder verklaring, tenslotte zijn ze in eucharistievieringen ook niet altijd aanwezig, anderen verontschuldigen zich en een enkeling zegt ronduit waar het op staat: "Een dienst zonder eucharistie hoeft van mij niet." Ongetwijfeld zijn er ook mensen die er in hun hart net zo over denken, maar die toch komen: uit solidariteit, uit trouw.

In onze laatste gemeentevergadering kwam het punt aan de orde. De pastoor legde uit waarom het noodzakelijk is dat er af en toe een dienst van Schrift en gebed in plaats van een eucharistieviering gehouden wordt: er zijn niet voldoende priesters om iedere zondag alle parochies te bedienen, we moeten de pijn eerlijk delen, en dus moet er ook in onze parochie zo nu en dan een dienst van Schrift en gebed plaatsvinden.

De dienst van Schrift en gebed als noodzakelijk kwaad dus, niet omdat er verkeerde dingen zouden gebeuren, maar in die zin dat het goede, het beste ontbreekt. We roeien dus maar met de riemen die we hebben.

Een andere kijk

Kunnen we misschien toch op een andere manier naar de diensten van Schrift en gebed kijken en ze een eigen waarde toekennen, niet als een surrogaat voor de eucharistievieringen, maar als een andere, volwaardige vorm met andere mogelijkheden?

Woorddiensten worden vaak als protestants gezien, maar ze hebben oude, katholieke papieren. In de middeleeuwen ontstond er binnen de Latijnse mis een

gedeelte in de volkstaal: schuldbelijdenis, vrijspraak, schriftlezing, catechetische prediking, tien geboden, Onze Vader en algemeen gebed. Dit gedeelte van de viering ging een zelfstandig leven leiden en is in deze vorm vooral bewaard gebleven in de Reformatie, maar werd en wordt ook in de Rooms-Katholieke Kerk gebruikt op de vooravonden van grote feesten, in de Advent en de Vastentijd.

Ik kom uit de Nederlandse Hervormde Kerk. Jaar in jaar uit, zondag aan zondag, heb ik woorddiensten meegemaakt. Vier keer per jaar werd er Avondmaal gehouden. Dat waren hoogtepunten, maar vaak ook heel beklemmende diensten, juist door het uitzonderlijke karakter ervan. De gedekte tafel voorin de kerk, het aan tafel gaan in een intense, benauwende stilte. Dan liever zoals in onze kerk, gewoner en tegelijk feestelijker.

Dat neemt niet weg dat ik die woorddiensten intens beleefd heb, dat ik erdoor gesticht, getroost en bemoedigd werd. De preken waren langer dan wij gewend zijn, maar mede daardoor over het algemeen ook indringender, dieper ingaand op de teksten.

Dat is wat de dienst van Schrift en gebed te bieden heeft: de mogelijkheid om op een catechetische wijze met het Woord van God om te gaan, om daar langer bij stil te staan en er dieper op in te gaan dan in een eucharistieviering mogelijk is. Misschien zelfs ook: om daar meer aandacht van de kerkgangers voor te krijgen, omdat dat het is voor die dag, geen voorgerecht, maar het hoofdgerecht.

Leken

Toen ik me in verband met dit artikel verdiepte in de geschiedenis van het ontstaan van deze diensten in onze kerk, herinnerde ik me weer dat aan de oorsprong van het lectoraat en dus de diensten van Schrift en gebed naast het priestertekort nog een heel andere overweging ten grondslag lag: de wens om vrouwen een rol in de liturgie te geven in de tijd dat zij nog niet tot priester gewijd konden worden.

We hebben inmiddels vrouwelijke

priesters, maar het lectoraat, voor vrouwen en mannen, is gebleven. Dat betekent dat in onze kerken niet alleen priesters, maar ook leken aan het woord komen en dat is in mijn ogen een goede zaak. Onze aartsbisschop schrijft hierover in de brochure "Aandacht als dienst":

"Lectoren zijn in principe leken met een beroep buiten kerk en pastoraat en zij wonen in de regel in gewone huizen in gewone buurten. Zij zijn maatschappelijk ook goed geïntegreerd en zijn daardoor vaak in staat anders tegen bepaalde vragen en bekommernissen aan te kijken. Zij brengen wat buiten de kerk leeft aan hoop en verwachtingen, inzichten en wijsheid, twijfels en vragen, enz. de kerk binnen. In de overwegingen die lectoren houden zal vaak daarvan een echo te horen zijn en voornamelijk daarom kunnen die reflecties een inhoudelijke verrijking voor het kerkelijke leven betekenen."

We gaan er dus toch maar mee door, niet alleen uit noodzaak, maar ook uit overtuiging. We zijn kerk met elkaar, we zijn parochie met elkaar. Dat komt ook tot uitdrukking in de diensten van Schrift en gebed, in het Woord, waarin de levende God aanwezig is.

Adrie Paasen

Eén van de zeventhonderd

17 februari

Schaamte speelt steeds een grote rol. De afspraak die gepland was met een van de klanten van Voedselbank Stad Groningen, is geannuleerd. Wij zoeken een andere kandidaat en vinden iemand die toevallig koffie drinkt. Deze man zegt niet direct “ja” of “nee”. Na een korte gesprek heb ik het gevoel, dat hij wel wil. Maar komt hij ook echt? Ik kan geen risico nemen; de deadline is te dichtbij. Dus... wat is vandaag, 17 februari, nog mogelijk?

Een rondleiding

Samen met mevrouw Margreet Timmer, bestuursadviseur Marketing & Communicatie, loop ik door het hele complex op de Oosterhamrikkade 19. Het is over tweeën en dat betekent dat de cliëntenwachtruimte en de uitgifteruimte al leeg zijn en zoals altijd na de uitgifte schoongemaakt worden.

De cliënten komen soms al om zeven uur, hoewel de uitgifte pas om tien uur begint, maar velen zitten voor die tijd al te wachten. Op volgorde van binnenkomst gaan ze de uitgifteruimte in en worden daar door de begeleider, één keer per week, voorzien van voedsel en andere artikelen.

Er zijn nu zeventhonderd cliënten van de stad Groningen en gemeenten Ten Boer en Haren. Ze worden geholpen door zeventig vrijwilligers. Iedereen bij de Voedselbank is vrijwilliger. Margreet zegt: "In het najaar van 2014 is het aantal cliënten zichtbaar gestegen; wij realiseren ons dat de armoede blijft toenemen en dat we steeds alert en actief moeten blijven."

Margreet en ik lopen nu langs de rijen containers in de verschillende rekken. Wij

kijken naar een van de twee grote koelcellen. De Voedselbank zoekt steeds evenwicht in het aanbod van artikelen.

Margreet zegt: "De stad Groningen is de armste stad van Nederland. Een op de vijf kinderen zit in de armoedegroep; het landelijke gemiddelde is een op twaalf. Wij hebben nul subsidie." Zij vormt het cijfer nul met de twee vingers in de lucht, om aan te duiden dat zij het zelf moeten redden. De aangeboden producten worden beschikbaar gesteld door kerken, scholen, supermarkten, groothandels, landbouwers, telers, instellingen en particulieren. Alle kerken geven. In het tien punten beleidsplan 2013-2018 over de kerken lezen wij: "Alle kerkelijke organisaties in de stad Groningen mee laten doen en vragen om meer structurele bijdragen".

19 februari.

De heer "X" is gekomen, zoals beloofd! Wij praten in de gesloten ruimte in "De Oude BIB" in Lewenborg. Ik ken zijn naam niet, zijn adres ook niet. Alleen zijn leeftijd: hij is 61 jaar en alleenstaand. Hoe is hij een cliënt van de Voedselbank geworden? Via de Groningse Kredietbank schuldregeling. In 2013 heeft hij zijn administratieve baan (zijn echte beroep is tuinman) verloren. Zijn inkomen ging snel achteruit... Hij kon zijn schulden niet meer aflossen. De Groningse Kredietbank is nu zijn budgetbeheerder en maakt wekelijks op zijn rekening 35 euro over. Dat is zijn leefgeld voor een week. Voor eten, reizen, kleding kopen, reparaties. Hij zegt, dat het voedselpakket echt helpt. Hij krijgt brood, vlees, vis, groente, kaas, kant-en-klaarmaaltijden. Hij koopt zelf bepaalde groenten, vruchten, melk, eieren, sap, en – nooit te krijgen bij de Voedselbank – wasmiddel.

Een gevaar: extra kosten, zoals reparaties

van fiets of stofzuiger, goede schoenen. (Hij wil geen tweedehands schoenen, maar gebruikt wel de kleding die gratis aangeboden wordt via de containeractie.)

Hoe is de sfeer in de wachtruimte van Voedselbank? "Niet somber, niet deprimerend", zegt hij. "Wij kennen elkaar, omdat iedereen een "eigen dag" heeft. Kinderen komen ook mee, zij kunnen daar spelen." Ik vraag voorzichtig: "Is uw nieuwe situatie, afhankelijk te zijn van de Kredietbank en Voedselbank geestelijk zwaar?" "Ja. Ik leef bij de dag, ik probeer van de leuke momenten te genieten. Ik neem de situatie zoals die is,

en probeer ik actief te blijven. Ik was gelukkig nooit gericht op luxe! Ik hou van cultuur en natuur." "Wat is onmogelijk geworden?" "Vakantie op de eilanden, concerten, theaterspektakels." "Wat was het dieptepunt van uw nieuwe situatie?" "Mijn eerste afspraak bij de Kredietbank." De laatste vraag: "Hebt u een gevoel van degradatie?" "Op dit moment voel ik nog mijn eigenwaarde."

Joanna Paszkiewicz

Tage der Einkehr

Grundzüge und Eigenheiten der altkatholischen Spiritualität

Aufgrund des Alt-Katholiken-Kongresses in Utrecht, fiel die „Werkwoche altkatholische Spiritualität“ 2014 aus. Dieses Jahr besteht nun zum dritten Mal das Angebot, sich im Rahmen der „Tage der Einkehr“ mit der altkatholischen Spiritualität auseinander zusetzen. Thema 2015: „Altkatholisch-Sein als Lebenskunst“ mit den drei Kernthemen: Aufgeschlossenheit, Verbundenheit und Teilnahme. Begleitet werden diese Tage von Erzbischof Dr. Joris Vercammen (Utrecht), PD Dr. Michael Bangert (Basel) und Kurat Peter Klein (Blumberg). Erzbischof Joris wird durch Impulsreferate in das jeweilige Thema einführen, das von Michael Bangert durch Bibelarbeit und von Peter Klein durch Meditation vertieft werden wird. Der Tagesablauf orientiert sich an den Gebetszeiten der Mönche; für Spaziergänge, zu denen die Lage des Klosters einlädt, zu Gesprächen und Austausch gibt es ausreichend Zeit.

Zeit: Freitag 03. Juli, 12.15 Uhr bis

Montag 06. Juli 2015 ca. 13 Uhr

Ort: Benediktiner Abtei Sankt-Willibrord in Doetinchem/NL

Sprache: Deutsch

TeilnehmerInnen: Geistliche und interessierte Laien aus der Schweiz, den Niederlanden, Deutschland, Österreich, Polen und Tschechien. Inklusiv der Leitung können 22 Personen teilnehmen.

Unkosten: € 190,00 (vor Ort in bar zu bezahlen) plus Reisekosten

Weitere Auskünfte: werkwoכה-ak@web.de

Anmeldungen bis 13. Juni 2015 an:

buro@okkn.nl oder an:

Bisschoppelijk Bureau,
Kon.Wilhelminalaan 3,
NL-3818 HN Amersfort

Wie bei den vorausgegangenen Treffen wird das prägende Kennzeichen die Begegnungen auf Augenhöhe und der gegenseitige Respekt sein, sowie die Erfahrung, das theoretisch vermittelte Wissen auch zu praktisch zu leben.

Van Kanaän en Jeruzalem

“Weet je hoeveel mensen er zondag in Goes in de kerk waren?” Dat weet ik natuurlijk niet, maar pastoor Klaas-Jan Homan vertelt het me na deze inleidende vraag graag. Met groot enthousiasme verzorgt hij de oud-katholieke gelovigen in Zeeland en onder zijn bezielende leiding neemt het aantal kerkgangers toe. En dat moet iedereen weten: niet omdat hij er zo trots op is, maar omdat hij er zo blij mee is. Zo groot is zijn enthousiasme, zo groot zijn inzet..

“Bergt u de boeken maar even op, anders worden ze nat,” zegt pastoor Jan de Haan. Hij doet dienst bij ons op paasmorgen en omdat we geen paaswake hebben gehad, is de vernieuwing van de doopbeloften alsnog in de liturgie opgenomen. De bijbehorende besprenkeling met het water voert hij zo royaal uit, dat het inderdaad maar goed is dat we de boeken afgedekt hebben. Geen andere priester voert de liturgie met zoveel overgave uit. Op diezelfde paasmorgen preekt hij ons regelrecht de hemel in.

Ik zit in de kerk in Gouda voordat de uitvaart van mijn zwager begint. Ik voel een hand op mijn schouder. “Kop op,” zegt Klaas-Jan.

Jan de Haan heeft dienst gedaan bij ons, kort na het overlijden van mijn man. Bij de koffie komt hij naast me zitten, begint

een gesprek. Ik zeg dat ik nog steeds verwacht dat hij terugkomt. “Hij komt niet terug,” zegt Jan, en op een wonderlijke manier helpt dat me over de drempel naar de aanvaarding heen. “Het

kost een jaar,” zegt hij ook nog, “als je alles een keer beleefd hebt, verjaardagen, vakanties, kerstmis, dan heeft het een plaats gekregen.” Het blijkt te kloppen.

Ik schrijf geen officieel In memoriam, wil geen volledig beeld geven, alleen deze herinneringen, omdat ze typerend zijn voor deze beide priesters, voor hun inzet, hun warmte, hun liefde voor mensen, mensen voor God.

Van Malden en Dordrecht

Hoeveel mensen zij geraakt hebben, bleek bij hun uitvaart. Met rode rozen trok een menigte op van alle kanten, naar de kerk in Malden, met witte rozen naar de Grote Kerk in Dordrecht. Een rooms-katholieke kerk, een reformatorische kerk; een rooms-katholiek priester is betrokken bij de dienst in Malden, een protestants predikant bij de dienst in Dordrecht. Typerend voor de oecumenische instelling van onze kerk en van beide priesters.

Het verdriet verandert in vreugde in de viering in Malden, de preek, de eucharistie, de liederen die wij zingen: liederen van vreugde, van hoop. O God onze Vader, wij spellen uw lof. Eens komt de grote zomer. En het laatste couplet van het laatste lied:

*Overwin mijn angst en vrezen
aan de oevers der Jordaan
dat ik uit de dood verreezen
aan de overkant mag staan
en u prijzen, en u prijzen
in het land van Kanaän,
in het land van Kanaän*

Hoe wonderlijk is de eucharistieviering in Dordrecht, in die prachtige grote kerk. De verbazing eerst: lang blijven de dienstdoende geestelijken met hun rug naar de gemeente staan, er zijn geen tekenen dat er een eucharistieviering gaat plaatsvinden, en wat moeten we met dat eindeloze lied, 21 coupletten lang, Jeruzalem, mijn vaderstad?

Alles wordt geopenbaard. Na de preek worden we uitgenodigd ons naar het koor te begeven, dat prachtige koor met het schitterende koorhek. Daar staan twee koperen vazen, waarin we onze gaven kunnen deponeren, daar staat vlak na de ingang de kist met grote brandende

kaarsen ernaast, en daar lopen we langs en als een stoet van pelgrims, verder in dat enorme koor met die prachtige ramen, al zingend van Jeruzalem, de vaderstad, waar het licht van de troon komt, de muren transparant zijn, de deuren parelmoer, waar het leven een en al verrukking en plezier is, waar gezongen en gemusiceerd wordt. En de stoet mensen die het koor binnenkomt stroomt door en daar, helemaal aan het eind, staat het altaar, met de priesters erachter, alles wit en blinkend en tenslotte staan we in een grote kring, rijen dik, rondom de kist en het altaar, en het is een en al geluk en vreugde, alle 21 coupletten lang.

En zo blijft de herinnering aan deze beide priesters, die tijdens hun aardse leven met ons verbonden waren en met wie wij verbonden blijven nu zij daar zijn, aan de overkant, in het land van Kanaän, in het hemelse Jeruzalem.

Adrie Paasen

High tea in Leeuwarden!

Zaterdag 14 februari, ook wel bekend als Valentijnsdag, stond er voor de kerngroep weer een eucharistieviering op de agenda. Onze groep is klein en voor veel mensen in Leeuwarden onbekend. Uit de koker

kerkgenootschappen zijn over de twintig mensen vanuit heel diverse geloofs-richtingen ingegaan op onze uitnodiging. Wat een prachtig mooi en bijzonder resultaat!

De kennismaking begon om 15.00 uur met een inspirerende eucharistieviering. Het was de Zondag van de Melaatse. Naäman moest zich wassen in de Jordaan om weer rein te worden. De pastoor legde een mooie verbinding tussen St. Valentinus, een 'vergeten' heilige, de moderne Valentijn en Suzanne van het liedje van Herman van Veen. Suzanne, dat waren wij deze dag, en wij namen onze

van onze kerngroep-vertegenwoordiger kwam het idee om op Valentijnsdag, 14 februari 2015, iets te organiseren waardoor we bredere bekendheid zouden kunnen krijgen. Wij besloten de interreligieuze geloofs- en kerkgemeenschap uit te nodigen voor een eucharistieviering en een door ons verzorgde High Tea, waarbij zij nader kennis met ons kon maken.

Naar aanleiding van een aankondiging in het blad en op de internetsite "Geloven in Leeuwarden" <http://www.geloveninleeuwarden.nl/home/wie-zijn-wij/> en het versturen van persoonlijke berichten en flyers naar de diverse geloofs- en

gasten mee... naar de 'overkant van de Jordaan'. Na afloop van de viering sprak de vicevoorzitter van de Leeuwarder Raad van Kerken, de heer R. Krijtenburg, een kort woord, waarin hij een beeld gaf van de oecumenische gemeenschap van de stad, die een opleving doormaakt en waarvan ook onze oud-katholieke kerngroep deel uitmaakt. Dat laatste wisten we al, maar het was goed het bevestigd te krijgen! Ook vertelde de heer Krijtenburg over een ander op handen zijnd interreligieus initiatief, dat in het kader van Leeuwarden Cultuurstad 2018 zal worden gerealiseerd. Nadrukkelijk werden wij als Friese oud-katholieken uitgenodigd mee te doen en

ook om onze plaats in te nemen binnen de lokale Raad van Kerken van Leeuwarden.

De High Tea was een groot succes. Heerlijk, al die dingen. En wat een werk

was daarvoor verzet. Bovenzaal inrichten, al die lekkere dingen bakken en klaarmaken, neerzetten, opruimen. Allen die daaraan hebben meegewerkt, hartelijk dank! Maar het belangrijkste was natuurlijk dat er nieuwe contacten werden gelegd en 'oude' en bestaande contacten hernieuwd. De gesprekken waren geanimeerd en waardevol en

verschillende leden van onze kerngroep er om diverse redenen niet bij zijn, waardoor zij deze prachtige eucharistieviering én een smaakvolle High Tea hebben moeten missen...en wij hebben hen op onze beurt weer gemist!

Na deze eerste aangename kennismaking met heel diverse en bijzondere Leeuwarders willen wij als kerngroep Friesland natuurlijk deze (her)nieuw(d)e kennismaking verder gaan uitbouwen. Een mooie gelegenheid daartoe is de Kerkennacht in het weekend van 19 tot en met 21 juni. Daaraan hopen we weer samen met de Lutheranen inhoud te geven. En

hebben iedereen die deze middag mogelijk hebben gemaakt extra geïnspireerd om in het kader voor ons tienjarig jubileum weer een feestelijke activiteit te organiseren. Helaas konden

natuurlijk vieren we in september ons jubileum!

Ab Mollema

Vasten is in. Al enkele jaren hoor je steeds meer mensen erover praten. Wat mij opvalt, is dat ik meer jonge mensen erover hoor dan ouderen. Er zijn allerlei redenen te vinden om uit te leggen hoe dit komt. Misschien dat ouderen er meer afstand van hebben genomen, omdat zij het in hun jeugd als een last hebben ervaren. Er is wel meer in de kerk dat sinds de jaren zestig van de vorige eeuw naar de achtergrond is verdwenen. Misschien dat vroeger meer de nadruk lag op het gebruik dan op de betekenis ervan. Misschien dat de betekenis voor sommigen ook niet duidelijk was, met de magere oorlogsjaren die achter hen lagen. Het werd voor velen een verplichting zonder duidelijke onderbouwing. Als het al werd overgebracht op jongere generaties, dan nog werd de betekenis ervan niet duidelijk. Vaak niet meer dan “het hoort erbij” of “het moet van de Kerk”. Meer en meer werd het tot een handeling die meer bij het verstand hoorde, dan bij het hart of lichaam. Als we erover nadenken, dan lijkt het niet tot het belangrijkste te horen, dus kun je het net zo goed achterwege laten.

Er kan dan soms ook wat lacherig gedaan worden wanneer mensen het vasten zelf willen ontdekken. Men noemt het niet van deze tijd of benadrukt dat het van weinig waarde is. Maar is dat zo? Kunnen we dan niet bijna alles wat we doen als

van weinig waarde beschouwen? In het profane leven hebben we heel veel keuzevrijheid om ons leven zo in te richten als we zelf willen. Dat zien we als rijkdom. Zo zou je ook tegen alles aan kunnen kijken wat we vanuit het geloof krijgen aangereikt. Als spirituele rijkdom, waardoor we in vrijheid kunnen kiezen wat belangrijk is voor onszelf. Voor onze geestelijke groei, om Christus te ontmoeten en zo dicht bij God te komen. Het mooie van het (katholieke) geloof vind ik die rijkdom van spiritualiteit en gebruiken die we mogen proberen. Zo zal de één wel vasten en de ander niet. De één zal strenger vasten dan de ander; sommigen zullen kiezen voor een vasten gericht op onthouding van genotsproducten en anderen juist op zaken als sociale media en internet. Maar wat mij opvalt, is dat steeds meer mensen bij de 'oorsprong' willen beginnen, wat die ook moge zijn.

Als we op de website van de rooms-katholieke kerk kijken, zien we als basisbeschrijving dat vasten het doelbewust afzien is 'van voedsel of andere geneugten, om zo ontvankelijker te worden voor de boodschap van Gods liefde.' (<http://www.rkk.nl/katholicisme/encyclopedie/v/vasten>) Het wordt daar ook gezien als één van de belangrijkste vormen van boetvaardigheid. Toch denk ik weleens dat we in het christendom wel een erg milde vastenpraktijk kennen, wanneer we deze vergelijken met die van andere religies. Ons vasten vindt zijn oorsprong in het joodse geloof. In de wet van Mozes stond daar overigens niet zoveel over. Vasten was iets wat meer een persoonlijke praktijk was voor een vrome jood, vanuit een bewustwording van de grootheid van God. Iets wat bij de vroege christenen vergelijkbaar was. Het vasten gebeurde meer vanuit een persoonlijke spiritualiteit, dan dat het een verplichting

MODERN VASTEN

40 DAGEN

ZONDER

AFSTANDS-

BEDIENING

Loesje

WWW.LOESJE.NL

POSTBUS 1045
6801 BA ARNHEM

was. Slechts wanneer er door verschillende ketterse invloeden een overdreven waarde werd toegekend aan het vasten, waardoor het ook extreme vormen kon aannemen, greep de Kerk in om dat aan banden te leggen. Pas in latere eeuwen werd het vasten een meer collectieve bezigheid.

Misschien zijn we tegenwoordig weer meer terug bij het private karakter van het vasten. Vanuit de eigen spiritualiteit. Vasten dat niet op zichtbaar afzien is gericht (vgl. Mattheüs 6, 16-18), maar op persoonlijke groei om dichterbij God te komen.

Pastoor Victor

Zondag 15 maart zal pastoor Victor één en ander verder vertellen over het grote vasten van de veertigdagentijd. Datzelfde zal hij maandagavond 16 maart in Leeuwarden doen bij de gesprekskring.

Dit jaar zullen we voor het eerst Pasen vieren in onze nieuwe kerk in Groningen. Dat begint met Palmzondag.

Palmpaasstokken

Met Palmpasen is er natuurlijk weer een processie met versierde palmpaasstokken. Het versieren van de palmpaasstokken gebeurt dit jaar op zaterdag 28 maart vanaf 15.00 in de parochiezaal. Alle (klein)kinderen zijn welkom! Graag uiterlijk woensdag 25 maart aanmelden bij de pastoor en zelf een palmpaasstok meenemen, voor versiering en lekkers wordt gezorgd. Tijdens de Palmzondag viering kunnen de kinderen hun stokken laten zien in de kerk.

Witte Donderdag en Goede Vrijdag

Op Witte Donderdag zien we een grote overgang. Eerst vieren we zeer feestelijk de instelling van de Eucharistie, waarna de viering over gaat naar het lijden. Het altaar en de rest van de kerk wordt ontdaan van de liturgische gebruiksvoorwerpen. Ook de ciborie met daarin de overgebleven hosties worden naar een rustige plek overgebracht. Alles wordt stil. In stilte verlaten we de kerk. Deze stilte houden we vast tot en met de Paaswake op zaterdagavond.

Op Goede Vrijdag is er tussen 15.00u en 16.00u tijd voor stille aanbidding. 's Avonds is er dan de kruisverering. Daarbij is de traditie om het kruis te groeten met bloemen waarvoor iedereen zelf bloemen meeneemt om zo een persoonlijker karakter te geven aan die traditie. De bloemen kunnen dan met Pasen verwerkt worden in de bloemstukken. Neemt u ook bloemen mee?

Wanneer we de berichtgeving over dit onderwerp volgen, dan worden we daar niet echt vrolijk van. Het christendom en de kerk zijn verschijnselen die steeds meer naar de rand van de samenleving zijn verschoven en nauwelijks nog een rol spelen in het publieke debat. Hoe anders was de situatie ruim een halve eeuw geleden. De kerken hadden toen een stevige greep op de leden. Die band is in de loop van de jaren steeds losser geworden. Velen hebben de kerk vaarwel gezegd of voelen zich er niet meer bij betrokken.

...hoe sterk is de relatie tussen de toename van de wetenschap en de achteruitgang van het geloof exact?

Met deze problemen werd ik ook geconfronteerd bij het schrijven van mijn afstudeerscriptie. De redactie van het parochieblad heeft mij verzocht iets van mijn bevindingen op papier te zetten. Mijn scriptie gaat over de Canadese filosoof Charles Taylor en zijn boek *Een seculiere tijd*. Dit boek, dat in 2007 werd gepubliceerd, kwam toen in het nieuws door de hoop die eruit sprak. Taylor probeerde met allerlei middelen aan te tonen, dat het christendom niet een aflopende zaak is. Dat hij daarbij niet over één nacht ijs ging, blijkt wel uit het feit dat het boek (in het Nederlands) ongeveer duizend bladzijden telt.

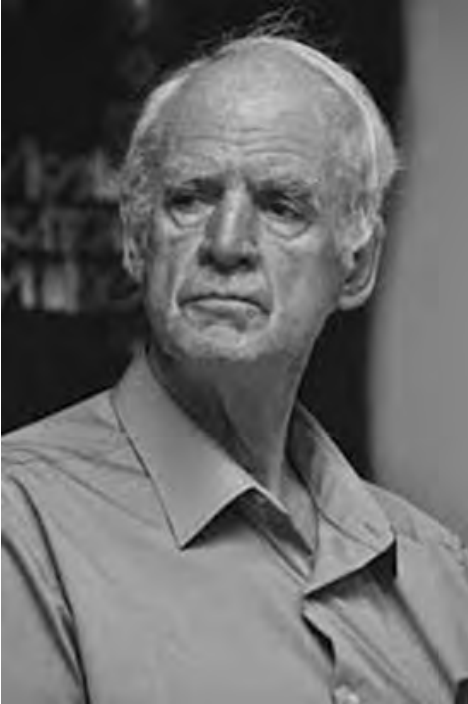
Wie is Charles Taylor? Taylor is geboren in de Canadese stad Montreal, waar hij later ook hoogleraar in de ethiek zou worden. Naast de filosofie had hij zich ook bekwaamd in geschiedenis en de

politologie. In het boek *Een seculiere tijd* is zowel een historische als een filosofische lijn te bespeuren. Als overtuigd rooms-katholiek had Taylor altijd al interesse gehad voor het verschijnsel religie. Na zijn emeritaat in 1998 ging hij zich dan ook met dit thema bezighouden. De bekroning van zijn werk met het boek bereikte Taylor toen hij al vijfenzeventig jaar oud was.

Voordat we de ideeën van Taylor onder de loep nemen, is het goed eerst te kijken naar de ideeën en verschijnselen waarmee hij niet mee eens is en waartegen hij zich daarom hevig verzet. Dat is in de eerste plaats de macht van de wetenschap, die zich over bijna alle levensterreinen lijkt uit te strekken, ook over het terrein van de godsdienst. Naarmate de kennis toeneemt, lijkt het, of de godsdienst steeds meer wordt teruggedrongen. Het is verleidelijk om dit standpunt in te nemen, omdat we beide verschijnselen om ons heen waarnemen. In de Middeleeuwen leefden de mensen in een betoverde wereld, waarin allerlei hogere machten in de wereld om hen heen, de mensen vrees konden aanjagen. De wetenschap heeft echter steeds meer verklaringen kunnen geven voor verschijnselen die aanvankelijk duister leken. Maar hoe sterk is de relatie tussen de toename van de wetenschap en de achteruitgang van het geloof exact?

Taylor ziet een duidelijke scheiding tussen het terrein binnen en buiten de wetenschap. Hij verzet zich fel tegen de gedachte dat de methode van de wetenschap, en dan vooral de natuurwetenschap, overal zou kunnen worden toegepast. Als we het hebben over godsdienst of over geschiedenis, zijn andere methoden nodig. Mensen en hun samenlevingen zijn namelijk veel te complex om in een simpele theorie te

worden weergegeven. Taylor erkent zeker de verdiensten van vooral de natuurwetenschap, maar het kan niet zo zijn dat zij de basis is voor alle wegen naar de waarheid. Taylor wil dus duidelijk vastgesteld hebben wat de wetenschap wel en niet kan.

Het is goed dat Taylor onderzoek doet naar de grenzen van de wetenschap en zo ruimte creëert voor een andere benadering van de godsdienst. Maar al te gemakkelijk wordt tegenwoordig verwezen naar het resultaat van wetenschappelijk onderzoek, waartegen dan geen bezwaren mogelijk zijn. Een zin begint dan vaak met: 'Onderzoek heeft uitgewezen dat...', daarbij in het midden latend wat de kwaliteit van het onderzoek was en of de uitkomst de enige mogelijke was. Voorspellingen zijn altijd vol risico's, omdat de mens vaak een

onberekenbare factor is. Zo faalden de economen in de voorspelling van de financiële en economische crisis die al sinds 2008 voortduurt. En wat te denken van het bewijs dat geleverd zou zijn voor de oerknal waaruit het heelal ontstaan zou zijn? Dat was toen nieuws dat breeduit in de media werd verkondigd. Kort geleden moest echter bekend worden gemaakt dat het bewijs totaal niet deugde.

Taylor wil als het ware de hoop levend houden. Wij hoeven ons niet te laten meesleuren door publicaties van onderzoekingen die uitwijzen, dat de godsdienst in het algemeen of het christendom in het bijzonder al weer een stap terug heeft moeten doen. Het is duidelijk dat geloof en kerk het niet gemakkelijk hebben in deze tijd. Maar het is slechts een kleine episode in het geheel van de geschiedenis. Van de geschiedenis kunnen we leren hoe de secularisatie, als tegenhanger van de godsdienst, de laatste eeuwen enorm is toegenomen. En misschien valt er dan ook iets te zeggen over het christendom in de nabije toekomst. Taylor wil ons duidelijk maken dat het in ieder geval niet een lineaire weg is: het is niet zo dat de toegenomen wetenschap een evenredige vermindering van de godsdienst heeft veroorzaakt. Wat zijn visie op de geschiedenis dan wel is en welke argumenten hij daarvoor aanvoert, wil ik graag in een volgende bijdrage bespreken.

Jan de Vries

Koken in de vastentijd. Het is een tijd van bewust 'consu-minderen'. Ik ga eens in mijn voorraadkast kijken wat er allemaal te vinden is. Ik heb altijd wat blikken tomaat, ui en bouillonblokjes in huis en hiermee kun je een heerlijke soep bereiden. Nou kennen jullie vast allemaal wel de alledaagse tomatensoep maar geloof mij, dit is toch een beetje anders. Het is wel heel bijzonder dat ik dit deel want eigenlijk houd ik helemaal niet zo van tomatensoep en ik gruwel zelfs van pap. Maar deze "Pappa al Pomodoro" is echt een smaakvolle, goed vullende maaltijdsoep. Je kunt ermee variëren zoveel je wilt. Als je het opzoekt op google dan zijn er 162.000 resultaten dus voor ieder wat wils. Ik persoonlijk vind het lekker om de knoflook en ui te fruiten in ansjovis uit blik. Dit zorgt er heus niet voor dat de soep naar vis smaakt maar maakt het juist heel smaakvol. Wel uitkijken met extra zout toevoegen.

Marijn Scheijde

Pappa al Pomodoro

Italiaanse brood en tomaatsoep

Ingrediënten:

- Knoflook naar smaak
- Een grote ui, zeer fijn gesnipperd
- 2 blikken tomaten in blokjes
- 1 klein blikje tomatenpuree
- 1 el. suiker
- 1,5 l. groente, runder of kippenbouillon
- Italiaanse kruiden naar smaak
- Scheutje citroensap
- Een half ciabattabrood of Turks brood
- Verse basilicum
- Geraspte Parmezaanse kaas
- Olijfolie
- Zout en peper

Bereidingswijze:

- Maak 1.5 liter van de gewenste bouillon klaar.
- Snijdt het brood in blokjes en rooster het ongeveer 10min op 180 graden in een voorverwarmde oven.
- In een soeppan de ui, knoflook en Italiaanse kruiden fruiten.
- Als de ui glazig is de twee blikken tomaat en de tomatenpuree toevoegen. Even laten koken.
- Dan de bouillon toevoegen en aan de kook brengen.
- Het geroosterde brood toevoegen. Dit zal het vocht van de soep grotendeels opnemen.
- Vlak voordat je de soep gaat opdienen de gehakte basilicum erbij doen.
- Even proeven want mocht je de soep iets pittiger willen dan kun je het een kick geven door wat chili eraan toe te voegen.
- Serveren met een klein scheutje olijfolie, beetje verse basilicum, en geraspte Parmezaanse kaas. eet smakelijk!

Vieringen

De parochie houdt elk weekend van de 1e, 3e en evt 5e zondag van de maand haar vieringen. Op zaterdag is dat om 19.00 in Leeuwarden en op zondag om 11.00 in Groningen tenzij anders aangegeven.

De vieringen in Groningen worden gehouden in de parochiekerk aan de Witte de Withstraat 2 te Groningen. Dit is ca. 10 minuten lopen van station Groningen. Op zondag is er vrij parkeren in de straat. Ook is parkeergarage Westerhaven om de hoek.

De vieringen in Leeuwarden worden gehouden in de Lutherse Kerk, Nieuwe Oosterstraat 28-30 te Leeuwarden. De kerk is op loopafstand van het station.

Op de 2e en 4e zondag van de maand zijn er anglicaanse vieringen in ons kerkgebouw. Deze vinden plaats om 10.30. Tevens zijn er op de 2e en 4e zondag van de maand oud-katholieke vieringen in de statie Twente. Meer informatie daarover is te vinden op www.twente.okkn.nl

zaterdag 14 & zondag 15 maart

Vierde zondag van de Veertigdagentijd (roze of paars)
1e lezing: Jozua 4, 19-5, 1 en 5, 10-12 blz. 244
2e lezing: Efeziërs 2, 4-10 blz. 244

zaterdag 28 & zondag 29 maart

Palmzondag (paars, bij palmliurgie rood)
1e lezing: Jesaja 50, 4-7 blz. 248
2e lezing: Filippenzen 2, 5-11 blz. 248
Passielezing: Marcus 14, 1-15, 47 blz. 249 ev.

woensdag 1 april 19.30

Chrismamis in de kathedraal in Utrecht

donderdag 2 april 20.00 Groningen

Witte Donderdag (wit)
1e lezing: Exodus 12, 1-14 blz. 91
2e lezing: 1 Korintiërs 11, 23-32 blz. 92

vrijdag 3 april 20.00 Groningen

Goede Vrijdag (rood of zwart)
1e lezing: Hosea 6, 1-6 blz. 260
2e lezing: Exodus 12, 21-28 blz. 97
Evangelie: Johannes 18, 1-19, 42 blz. 98 ev.

zaterdag 4 april 21.30 Groningen

Paaswake

zondag 5 april 10.30 Groningen

Eerste Paasdag (wit)
Anglicaanse viering in het Engels

zaterdag 18 & zondag 19 april

Derde zondag van Pasen (Wit)
1e lezing: Handelingen 4, 5-12 blz. 266
2e lezing: 1 Johannes 1, 1-7 blz. 266

zaterdag 2 & zondag 3 mei

Vijfde zondag van Pasen (Wit)
1e lezing: Handelingen 8, 26-40 blz. 271
2e lezing: 1 Johannes 15, 1-8 blz. 272

zaterdag 16 & zondag 17 mei

Zevende zondag van Pasen (Wit)
1e lezing: Handelingen 1, 15-26 blz. 280
2e lezing: 1 Johannes 5, 9-15 blz. 281

zondag 24 mei 10.30 Groningen

Pinksteren (Rood)
Gezamenlijke viering met de Anglicanen

zondag 31 mei Groningen

Feestdag van de Allerheiligste Drie-eenheid (Wit)
1e lezing: Exodus 3, 1-6 blz. 284
2e lezing: Romeinen 8, 12-17 blz. 285

zaterdag 6 & zondag 7 juni

Sacramentsdag (Wit)
1e lezing: Exodus 24, 3-11 blz. 286
2e lezing: Hebreeën 9, 11-15 blz. 287

Carla van der Burg
Uitvaartverzorging

www.carlavanderburg.nl
Telefoon 050 3186636

*Samen.
Zorgvuldig.
Passend.*

Elk afscheid is het begin van een herinnering

Niets is zo moeilijk als afscheid nemen van een geliefd persoon.
Het is een proces vol verdriet, machteloosheid en onzekerheden.
Daarom is mijn uitvaartverzorging gebaseerd op persoonlijke aandacht.

Klaar staan voor nabestaanden zolang het nodig is.
Luisteren naar herinneringen.
Emoties een plaats geven.

Tijd bieden om in alle rust een keuze te maken.
Alleen dan ontstaat een uitvaart met een persoonlijk karakter.
Een begrafenis of crematie die echt in het teken staat van de overledene en recht doet aan de emoties van de achterblijvers.

Caroline de Widt

De Pol 9, 9321 VA Peize
www.vlinderuitvaartverzorging.nl

050-5035453

Kerkbestuur

Voorzitter & Pastoor

Drs. ing. Victor Scheijde
Witte de Withstraat 2A
9726 EC Goningen
tel.: 050-3644256
email: pastoor@groningen.okkn.nl

Vaste werkdagen buiten de vieringen:
dinsdag en donderdag. Kunt u de pastoor
niet bereiken, gelieve in te spreken op het
antwoordapparaat of neem contact op
met de secretaris van het kerkbestuur.

Secretaris

dhr. Hans Noorlander
Borgweg 24
9921 RH Stedum
tel.: 0596-551995
email: secretaris@groningen.okkn.nl

Coördinator activiteiten

mw. Astrid Zomervrucht
tel.: 06-16319207
email: astrid@groningen.okkn.nl

Penningmeester

mw. Albertha van het Hof
tel.: 0596-541841
email:
penningmeester@groningen.okkn.nl

Rekeningnummer:

NL12INGB0003941884

t.n.v. oudkatholieke parochie v.d. H.
Martinus Groningen, te Wagenborgen

Lectoren

Groningen

mw. Gabriëlle Hooimeijer
tel.: 0522-245810
email: gmmc.hooimeijer@ziggo.nl

mw. Adrie Paasen (emeritus lector)
tel.: 0522-254972
email: apaasen@adriepaasen.nl

Friesland

dhr. Ab Mollema
tel.: 0512-0341116
email: secretaris@groningen.okkn.nl

mw. Jeannien Wiebing

email: jawiebing@online.nl

Kerken

Groningen

Witte de Withstraat 2
9726 EC Groningen

Leeuwarden

Nieuwe Oosterstraat 28-30
8911 KN Leeuwarden

De Oud-Katholieke Kerk is een algemeen nut beogende instelling. Giften aan de parochie zijn daarom aftrekbaar van de belasting. Kijk voor meer informatie op www.anbi.nl

*Algemeen Nut
Beogende Instelling*

ANBI

Retouradres:
Witte de Withstraat 2A
9726 EC Groningen

Port Betaald

